

Labojums Oficiālajā Vēstnesī publicētajā paziņojumā lietā T-161/17

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” C 151, 2017. gada 15. maijs)

(2017/C 231/74)

Paziņojumu lietā T-161/17 *Le Pen*/Parlaments lasīt šādi:

Prasība, kas celta 2017. gada 11. martā – *Le Pen*/Parlaments

(Lietā T-161/17)

(2017/C 151/49)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Marion Le Pen* (*Saint-Cloud*, Francija) (pārstāvji – *M. Ceccaldi* un *J.-P. Le Moigne*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

Prasītāja prasījumi Vispārējā tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja 2017. gada 6. janvāra lēmumu, kas pieņemts, piemērojot Eiropas Parlamenta Prezidija 2008. gada 19. maija un 9. jūlija Lēmuma 2009/C 159/01 “par Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem”, ar grozījumiem, 33., 43., 62., 67. un 68. pantu, un kurā konstatēts prasītājas parāds EUR 41 554 apmērā par nepamatoti samaksātajām summām par parlamentāro palīdzību, pamatota šīs summas atgūšana un uzdots atbildīgajam kredītrikotājam sadarbībā ar iestādes grāmatvedi to atgūt saskaņā ar īstenošanas noteikumu 68. pantu un Finanšu regulas 66., 78., 79. un 80. pantu;
- atcelt 2017. gada 11. janvāra paziņojumu par parādu Nr. 2017-22, ar kuru prasītāja ir informēta, ka attiecībā uz viņu ir konstatēts EUR 41 554 parāds saskaņā ar ģenerālsēdētāja 2017. gada 6. janvāra lēmumu par saistībā ar parlamentāro palīdzību nepamatoti samaksāto summu atgūšanu, piemērojot īstenošanas noteikumu 68. pantu un Finanšu regulas 78., 79. un 80. pantu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē;
- piespriest Eiropas Parlamentam kā atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus samaksāt *Le Pen* naudas summu EUR 50 000,00 apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par trūkumiem, kas iespaido apstrīdēto aktu ārējo tiesiskumu. Šis pamats ir iedalīts piecās daļās.

- Pirmajā daļā tiek apgalvots, ka saistībā ar deputātiem lēmumi finanšu jomā ietilpstot Eiropas Parlamenta Prezidija, nevis ģenerālsēdētāja kompetences jomā.
- Otrajā daļā tiek apgalvots, ka Eiropas Parlamenta Prezidijs pats nevarot grozīt savas kompetences veidu un apjomu. Ģenerālsēdētārs neesot norādījis jēlkādu pamatojumu par Parlamenta Prezidija priekšsēdētāja likumīgu deleģējumu, kas ģenerālsēdētāram dotu tiesības pieņemt un paziņot apstrīdētos aktus par finanšu jautājumiem attiecībā uz deputātu.
- Trešajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētajos aktos neesot norādīts pietiekams pamatojums un ka tie esot patvaļīgi.
- Ceturtajā daļā tiek apgalvots būtisku procedūras noteikumu pārkāpums.

- Piektajā daļā tiek apgalvots, ka Eiropas Parlamenta Ģenerālsekretārs nav personīgi veicis lietas materiālu izskatīšanu.
2. Otrais pamats ir par trūkumiem, kas iespaido apstrīdēto aktu iekšējo tiesiskumu. Šis pamats ir iedalīts sešās daļās.
- Pirmajā daļā tiek apgalvots, ka ir aizskarti tiesiskās paļāvības un tiesiskās noteiktības principi.
 - Otrajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētie akti nav pamatoti ar faktiem.
 - Trešajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētajos aktos ir pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana.
 - Ceturtajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētajos aktos ir pieļauta procedūras nepareiza izmantošana.
 - Piektajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētie akti ir diskriminējoši un ka pastāv *fumus persecutionis*.
 - Sestajā daļā tiek apgalvots OLAF neatkarības trūkums.
-